

Egg Hunt

Posted At : April 13, 2012 11:47 PM | Posted By : Laurens

Related Categories: Vakmatig, Varia, Vaarwel

Op zaterdag zijn we in de herkansing gegaan in de stad. De kinderen waren hartstikke lief en we hadden gewoon een leuke dag. We zijn naar Central Market gegaan in de hoop dat ze daar weer 'Dutch Easter Bread' verkochten en dat was gelukkig zo. Het is niet wat wij onder paasstol verstaan maar wel erg lekker.

Daarnaast zijn we naar de fietsenzaak gegaan om dan toch echt eindelijk (na jaren voorpret en kwijlen) mijn nieuwe racefiets te bestellen! Een andere dus dan ik steeds dacht aan te schaffen maar wel een mooiere en betere. Nou maar wachten tot ie geleverd wordt. Met wat geluk duurt dat een week maar helaas kreeg ik vandaag te horen dat het voor dit weekend niet lukt.

Die middag had Tristan een feestje in een speelhal en Julian mocht ook mee. Hoewel zo'n hal iets triestigs heeft was het erg leuk. De kinderen renden en klauterden in de daartoe ontworpen en rijkelijk van piepschuim en felle kleurtjes voorziene stellages en de ouders keuvelden gezellig. Maya en haar ouders waren er ook. Tristan vindt Maya erg leuk (ze lijkt op Linde) en wij kunnen leuk opschieten met haar ouders, dus dat was leuk.

Een succesvolle dag dus. Het enige minpuntje was dat de motorzaak waar ik gehoopt had een nieuw stuur te regelen niet open was. De knie gaat overigens elke dag iets beter, maar uitsluitel over de meniscus heb ik nog niet zolang er nog iets zeer doet.

Daarna was het paasweekend en dat betekent natuurlijk eieren zoeken. Het zal niemand verbazen dat wij de kinderen gewoon vertellen dat wij ze hebben verstoep en geen verhaal ophangen over de paashaas. Behalve dan dat dat een beestje is van chocola. Het was erg leuk, Tristan ging eerst zoeken zodat Julian de kunst kon afkijken. Daarna was Julian aan de beurt en Tristan kon eerst niet laten te zeggen waar hij een ei zag. Maar ook dit was heel erg leuk.

Daarna was het al tijd om Dirk Job en Jeanette van het vliegveld te halen. Tenminste, dat dachten we. Uiteraard de keer dat we niet vooraf even kijken bleek het vliegtuig twee uur vertraging te hebben. Die hebben we overbrugd met koffie, kijken naar vliegtuigen, op de roltrap, nog een keer op de roltrap, vliegtuigen kijken en nog een keer op de roltrap. Maar uiteindelijk kwamen ze toch aan. We hebben ze mee naar huis genomen voor eerst maar eens een fijne paasbrunch, door de vertraging paaslunch.

Na maanden fijne temperaturen brachten de gasten Nederlands weer mee: fris, grijs en nat. Dat heeft ons er niet van weerhouden naar McLaren Vale te gaan en een wijntje en een kaasje te proeven. Op de terugweg hebben we de toeristische route genomen zodat we ondanks de korte tijd toch wat moois van de omgeving kunnen laten zien. Weer thuis gingen al vrij snel de lichtjes uit bij de gejetlagde gasten.

(Die avond had ik nog Parijs-Roubaix opgenomen om later te kijken, maar ik had de uitslag al gehoord dus heb ik mezelf die uren maar bespaard. Wel vraag ik me of waarom de UCI de renners 's nachts laat rijden)

De volgende, alweer grijze, dag zijn we eerst naar het strand gegaan en daarna naar Mount Lofty waar gelukkig geen wolk omheen hing. Na uitzicht over de stad en lunch zijn we via de route touristique (dat de kinderen dan even konden slapen had daar niks mee te maken) naar Hahndorf gegaan. Daar trakteerden het Nederlandse duo ons op een lekker diner, zij het in een ander restaurant dan we vooraf hadden uitgezocht. Toen we daar op ons kop kregen dat we twee tafeltjes tegen elkaar hadden geschoven zonder vooraf het management in te lichten voelden we ons niet meer zo welkom.

Weer thuis moest ik even wat tijd besteden aan de komende werkweek. Er moest een tas ingepakt en een taxi geregeld worden voor de volgende ochtend want ik moest voor werk weer een paar dagen naar Melbourne. Karla was zo lief ondertussen overhemden te strijken. De volgende ochtend werd ik uitgezwaaid door Karla, Tristan, Julian, Dirk Job en Jeanette. Een beetje raar natuurlijk maar over anderhalf jaar hopen we ze weer te zien. En Tristan had al aangekondigd dat hij me een heel klein beetje zou missen, dus daar had ik wel vertrouwen in.

In Melbourne heb ik erg hard gewerkt en ben vroeg naar bed gegaan. Ik heb niet erg genoten van mijn hotelontbijtje want ik voelde me niet erg goed. Dat zal die jetlag zijn geweest door het half uur tijdsverschil. Op donderdagavond vloog ik weer terug en daarvoor had ik nog heel even gelegenheid om de stad in te lopen om de sfeer op te snuiven, wat te eten aan de Yarra en een pintje te pakken. Om half tien was ik weer thuis. Voorlopig heb ik wel even genoeg taxi's gezien (waarom ruiken die trouwens allemaal naar kokos middels zo'n papieren denneboompje aan de spiegel?)

Vanuit Melbourne kon ik een stuur voor de motor bestellen dat Karla vandaag kon ophalen. Die kan ik er van het weekend dan weer opzetten en dan kan ik maandag weer naar kantoor.

Karla is met Tristan naar de oogarts geweest en wat we al vreesden komt uit: Tristan kijkt vooral over zijn bril heen en zijn slechte oog is dus ondanks de bril niet voldoende verbeterd. Nu moet hij een pleister op zijn goede oog maar daar hebben ze tegenwoordig ook een alternatief voor: twee keer in de week een oogdruppel in het goede oog die het oog lamlegt. Dan móet hij wel weer leren kijken met het andere oog is de gedachte. We zien er wel tegenop, Tristan is nu al niet de makkelijkste. Vanmorgen heeft hij in drie kwartier drie serieuze huilbuien gehad: respectievelijk omdat hij zijn kerstshirt niet aan mocht, omdat de pruimen niet kleiner waren en omdat Julian de voorkeur dicht deed. Nou zijn kinderen niet altijd de meest rationele wezens en Tristan weet ook wel dat die dingen niet gaan gebeuren zoals hij ze wil. Mijn theorie is dan ook dat hij zich wat verwaarloosd voelt door ons en op die manier aandacht vraagt. Ik denk dan ook dat de oplossing is hem zoveel mogelijk positieve aandacht te geven zodat hij geen negatieve hoeft te vragen, in combinatie met het niet te scheutig zijn met het

geven van de negatieve. Het lastigste is dat je je als ouders bij dat alles soms anders moet gedragen dan je gevoel van het moment je ینگeeft.

Maar het is niet alleen kommer en kwel, toen Karla met hem thuiskwam was hij heerlijk aan het babbelen en hij wilde me van alles laten zien.

Om het weekoverzicht te completeren moet ik nog vermelden dat Julian een schat van een jongetje is op het moment, dat lekker kan zingen en kletsen. Vandaag was de arme knul gevallen op de creche en hij heeft nu een rood geschaafd neusje. Karla heeft een meidenavond op het moment en dat betekent helaas dat ik maar een paar foto's kan tonen want ze heeft de camera mee. Die komen later dit weekend.

[Bekijk foto's](#)